

ter om man er i regering eller i opposition? Hvorfor vil man ikke være med til at udvikle, bare fordi man kommer i regering?

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Til både hr. Villy Søvnald og fru Line Barfod, der siger, at jeg gør det med det frie valg til det aller vigtigste: Nej, jeg nævnte mange flere andre punkter. Jeg nævnte f.eks. også det her med, at institutionerne og forældrebestyrelserne skal sætte sig ned og prøve at spørge, hvad vores mål for det psykiske miljø, for børnenes miljø er. Hvad er det vigtigste i vor institution? Hvordan arbejder vi fremad? Det er det, jeg kaldte et værdigrundlag.

Jeg nævnte kommunernes sektorplaner. Jeg nævnte det, at når børnetallet falder, så synes jeg, at det var en mulighed – jeg sagde ikke, at det skal være sådan – og det er også mit svar til fru Jette Bergenholz, at hvis vi har nogle rigtig gamle tresserinstitutioner, der er bygget af dårlige materialer, nogle barakker, så nedlægger vi dem først.

Hvis man gennemgår den rapport, Arbejdstilsynet er kommet med, er der faktisk også ret mange institutioner, der klarer sig godt. Det kunne jo være ved at lære af dem, der klarer sig ret godt, at de andre kan udvikle sig.

Jeg har ikke gjort frit valg til det eneste punkt. Det var et blandt seks punkter.

Kl. 11.15

Jeg vil bare sige, at jeg tror, at det allervigtigste, der kan ske nu, er, at de rapporter, som Arbejdstilsynet har udarbejdet, fører til, at man i de konkrete institutioner går i gang med at opfylde rapporterne.

Jeg vil sige til fru Line Barfod, at hammeren jo falder, hvis man lokalt ikke retter sig efter, hvad Arbejdstilsynet siger. Det skal man da sandelig følge op på. Der har kommuner og forældrebestyrelser i øvrigt et meget stort ansvar.

Til hr. Villy Søvnald: Jeg vil stadig væk anerkende, at SF nu også taler om, at der i de kommende år bliver en vækst på 0,7 pct., og jeg synes, det er befriende, at det også er blevet nævnt her fra talerstolen, for man hører så meget rundtomkring i landet om, at der er nedskæringer.

Så siger hr. Villy Søvnald, at pengene bruges til noget, der hedder løn og demografi. Jamen det er jo også en form for service, at der, når der er flere mennesker, så også er penge til lønninger.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Jette Bergenholz Baurtrup som ordfører.

Jette Bergenholz Baurtrup (S):

Socialdemokratiet ønsker med dette beslutningsforslag at sikre, at kommunerne udarbejder en politik for bedre fysisk og psykisk miljø for børn i daginstitutioner.

Vi ønsker med andre ord at pålægge daginstitutionerne at udarbejde en beskrivelse af børnenes nuværende fysiske og psykiske rammer i daginstitutionerne og en strategi for forbedring.

Børn har krav på et dagtilbud, der ikke giver stress. De har krav på, at indeklimaet er i orden, og selv om børn skal ses og høres, bør de ikke udsættes for ulidelig støj og larm under hele deres ophold i daginstitutionen.

Børn har behov for at have plads og ro til at kunne læse eller lytte, så sprogets mangfoldighed kan udvikles. Der skal være rum og ro til, at børnenes kreative sider udvikles.

I alt for mange år har vi automatisk indrettet gruppestørrelserne i daginstitutionerne, efter hvor mange kvadratmeter vi byggede. Måske bør vi i stedet se på indretningen af institutionerne, om de egentlig tager udgangspunkt i det moderne barn og dets behov. Er vores daginstitutioner indrettet, så de giver mulighed for at fordybe sig? Er indretningen af rummene udformet på en måde, så den stimulerer børnenes udvikling og læring? Er materialerne tilgængelige for børnene?

Man kunne tale om rummet som den tredje pædagog. I sådanne tilfælde er diskussionerne om kvadratmeter ikke udgangspunktet, men rummene og deres indretning skal sættes i fokus.

Det er vigtigt at se på, om rummet er indrettet, så barnet gennem sin leg kan fordybe sig og udvikle sig i legen; at rummene stimulerer barnets sanser; at rummene virker indbydende, og rummene giver mulighed for alsidighed i dagligdagen.

Ved at lege med tanken om at rummet er den tredje pædagog, kunne det være interessant at forholde sig til rummets rolle i forhold til barnet. Hvilke signaler udstråler rummet? Virker det imødekomende, eller virker det lukket og afvisende?

Helt nye institutioner bliver ofte bygget efter principper om fleksibilitet, alsidighed og rummelighed. Utidssvarende lokaler er hæmmende, ikke blot for børnenes daglige trivsel, men også for stimuleringen og udviklingen. Derfor finder